

بازگشایی مدارس در اوج شیوع امیکرون

غزل لطفی

با توجه به شیوع سویه امیکرون در کشور، شاهد گسترش مجدد و شدید کرونا هستیم و در این میان عدم رعایت پروتکل‌های بهداشتی از سوی مردم و تصمیمات چندوجهی از سوی مسوولان نگرانی‌ها را چند برابر کرده است. به‌طور مثال؛ ستاد ملی مقابله با کرونا مصوب کرده است که «در راستای عمل به شیوه‌نامه‌های بهداشتی تا اطلاع بعدی سفرهای استانی انجام نمی‌شود.» «بازی تیم‌های ملی فوتبال ایران و امارات بدون حضور تماشاگر برگزار می‌شود.» یا ما شاهد تعطیلی جلسات علنی مجلس به علت شیوع کرونا هستیم. اما نظر و مصوبه ستاد ملی مقابله با کرونا این است که «تعطیلی سراسری مدارس و دانشگاه‌ها به شکل سابق و شاخص‌های قبلی، نباید تکرار شود چرا که سبب زیان‌های فراوان از جمله افت تحصیلی بسیار شده است. ستادهای استانی مقابله با کرونا فقط بر حسب ضرورت می‌توانند مدارس هر بخش یا شهرستان را برای مدتی که لازم است، تعطیل کنند.»

اکنون مهم‌ترین سوال این است که کدام ضرورت بالاتر از سلامت دانش‌آموز و معلم است؟ در روزهایی که تاکید بر تزریق دُز سوم واکسن کرونا می‌شود با کدام تضمین، کودکانی را که هنوز واکسینه نشده‌اند در کلاس‌هایی که عمدتاً نه می‌شود فاصله‌گذاری را در آنها رعایت کرد و نه تهویه مناسب دارند، گرد هم آورده‌اید؟

هر روز می‌بینیم که شهر یا استانی به رنگ قرمز کرونایی درآمده و موقتا، آموزش مجازی شده است و این درحالی است که مدت زمان کمی از اعلام اجباری شدن آموزش حضوری گذشته است. آیا این تغییرات در نوع آموزش (مجازی و حضوری) و بلا تکلیفی معلم و دانش‌آموز، آسیب بیشتری به سیستم آموزشی کشور وارد نمی‌کند؟

با توجه به اولویت سلامت و اینکه امروز در موج ششم کرونا گرفتار شده‌ایم، بازگشایی مدارس و اجتماع دانش‌آموزان و معلمین، نتیجه‌ای غیر از آسیب بیشتر جسمی، روحی و آموزشی نخواهد داشت.

با توجه به تجربیات دو سال گذشته و نظر متخصصین و کارشناسان، در حال حاضر عدم اجتماع به هر صورت (مراکز خرید، سینما، رستوران، مدرسه، باشگاه‌های ورزشی و...) و تلاش برای هرچه سریع‌تر واکسینه کردن

(سه دُز) بهترین راه برای نجات از این پیک طغیانگر است و به نظر
میرسد چاره‌ای جز اعمال مجدد محدودیت‌ها نباشد.

منبع: روزنامه اعتماد 13 بهمن 1400 خورشیدی